

el pont : de pedra

En qué s'assembla la política del nostre país amb un quarto de bany?

En que sempre hi ha una aixeta d'aigua freda i una de calenta.

periòdic satíric quinzenal

any I

girona 16 de desembre de 1935

núm. 5

els ulls del pont

«Terres Gironines»

A les aigües brutes de l'Onyar, ha estat batejat un setmanal que hom diu si apareixerà avui, com a òrgan de la «Cerda» local. Aquesta benemèrita agrupació a la qual per causes alienes a la nostra voluntat en el darrer número del PONT no vàrem poguer publicar l'esquela mortuòria que es mereix, immediatament de fer aparició la darrera edició

nostra, va celebrar reunió i va acordar de publicar un setmanari encara que només fos per esperar les eleccions.

No podem fer nosaltres, tal com tenim dit, política. Però quan es tracta de defensar la nostra pròpia vida, àdhuc un delicte queda lliurement absolt. En quedarem per la concurrència d'una eximent tant qualificada com és la de defensa pròpia. Per a defensar la vida del PONT, nosaltres ens decidim a parlar de política.

Heus ací que la Cerda local es va reunir. La Cerda (CONFEDERACIO ESPANYOLA REPUBLICANA DE DRETES AUTONONES) local va considerar com una ofensa a la seva dignitat la darrera ullada apareguda al PONT DE PEDRA, dedicada a una personalitat tan il·lustre com és el Sr. Ayats. Per a contrarrestar la nostra informació, la Cerda va acordar dues coses:

a) Retirar-nos el passi que teniem per a entrar amb els honors de periodista al Teatre Albéniz. b) Publicar immediatament un setmanal.

En quant a la primera resolució, és més que significativa. Representa el concepte feudal que tenen els de la Cerda, sobre el camp del periodisme honrat i lliure. La Cerda no accepta batalla sinó en el camp inquisitiu que pretenen establir un ex-estudiant de capellà i un recent fill adoptiu de Girona. La Cerda es deu pensar que no podem anar mai més al cine, i es pensava que nosaltres, sense passi, escriuriem una carta al Sr. Ayats per a que ens recomanés amb el propietari de l'Albéniz, carta que donaria peu a que l'Ayats ens prengués per qualsevol d'aquests que li demanen els cerqui dida per la criatura que els ha nascut. No, no. Nosaltres, a la batalla! Nosaltres

Contraban,

—I no et miren la marranxa?

—Quan em demanen que hi porto els dic llet, està clar, no s'ho creuen.

25 cts.

el pont de pedra

rem al cine, encara que sia acceptant batalla. A cada garrí li arriba el seu Sant Martí. I nosaltres irem a cercar-lo al camp de batalla, el martí de la Cerda local.

El segon acord ja té més substància i ens plau d'allò més. Figureu-vos el que representa poguer fer brometa a les costelles d'un diari que sortirà amb el nom de «Terres Gironines». En la propera edició explicarem com ha estat batejat aquest futur periòdic, perquè el bateig va tenir lloc a l'Areny, per tal de parodiar el bíblic esdevingut amb les aigües purificadores del Jordà.

«Terres Gironines»! Quin esquer per als propietaris que encara són de la Lliga! Quina complaença pels propietaris que ja són de la Cerda! Rés de títols idealistes. Una cosa que

doni; una cosa que toqui de peus a terra i recordi la caseta, l'hortet, la masia i la rabassa, junt amb la gieva. Quin títol, això de «Terres Gironines». I quina conversa la que els meus ulls han escoltat convertint-se tots ells amb unes monumentals orelles.

La cosa s'ho val, amics lectors del PONT i dintre de quinze dies, us ho explicarem amb tots els ets i uts. Mentres tant, figureu-vos el que significa, el poder comptar, un partit com ja Cerda, amb un setmanal que ostentarà totes les Terres de Girona i comarques, i, al costat d'això, la retirada del passí de l'Albéniz, al Teatre on hi van els socis de la Cerda, pagant, bitllo bitllo, quan hi ha cama i cuixa (com el darrer dimarts) per treure's les cabòriss de la gleva!

monopoli gràfic

Tornem a fer vos mastegar el nom del senyor Pinedo repòrter gràfic però avui surt un altre personatge a escena: és el senyor Vilarrubias - també fotograaf de «El Día Gráfico» a Banyoles.

Sembla que les coses s'han complicat fins a tal punt, amb motiu de la competència, que el senyor Pinedo ha cregut oportú adreçar una lletra al senyor Vilarrubias vindicant els seus drets de repòrter gràfic a Girona.

Aquesta lletra la copiem íntegra i textualment, sense afegir ni corregir res i naturalment sense fer comentaris, puix no calen.

A esto D. Carlos se arrojó y escrito en este papel está cuanto consiguió.

(Això és nostre)

26-11-1935

Sr. Vilarrubias

Siento mucho dirigirme a V. por el motivo que lo hago pero es preciso hacerlo para que no caiga yó en una mala interpretación, en esta ciudad.

En el «Día Gráfico» de hoy he vistos dos fotos de V. del partido Girona-Baracaldo, las cuales no se les puede dar ni el nombre de fotos por lo malas que són, pequeñas y sin detalles, en fin que no tiene nada de fotografia; y si hubiese visto las que yo mandé a la prensa, que

las tengo espuestas en un establecimiento, V mismo se enrojeceria de pensar solamente, lo que V. ha mandado y que sin saber que clase de «argumentos» les manda a V. a la dirección de la prensa me he visto sorprendido ya varias veces en que mis fotos, mejores, no se han publicado dando paso a una serie de cromos que V. les manda de cuando en cuando; pero allá la dirección con lo que ellos elijan, cosa que nada debia yo de decirle a V.; pero el caso es otro; V. viene metiéndose en Gerona donde *no hay vida* para un reporter gráfico que soy yo aquí en Gerona y viene V. a quitar dos pesetas a un sitio donde no le llaman, no eres que me vea V. amí por Bañolas, quitándole, trabajo a V. por que tengo educación suficiente para no querer perjudicarle a V. en sus faenas en esa donde reside, aquí no estamos en Barcelona y debemos respetarnos, no hay trabajo para uno, menos habrá para dos; las fotos que le han publicado que le aportan a V. ocho pesetas, si cuenta lo que le cuesta, ha ganado dos o tres reales casi; creándose una enemistad mas en Gerona que podría algun dia dar un espectáculo nada agradable para los dós en público.

Respete mi demarcación que yó he respetado la suya, es lo más bonito en un hombre, el respeto, soy el corresponsal aquí y no hay vida V. lo sabe y se mete aquí sin miramientos pero veremos lo que pueda pasar.

Nunca hubiera escrito una carta semejante y personalmente hubiera arreglado este asunto pero por referencias de otros fotógrafos, por lo visto gusta V. meterse a no ganar, V.; ni dejar ganar a los demás.

Mi gusto será ser un buen compañero de V. pero tenga en cuenta que ha de ser con el debido respeto a que todos tenemos derecho, en una capital pueden a un asunto acudir cien fotógrafos pero aquí V. lo sabe uno solo sufre y nada puede adelantár.

dones, ja gasten lleixius berenquer?

Repito pues y espero sepa V. respetar mi puesto para no llegar a peores explicaciones. Mi petición es justa el respeto que debe V. tener es todo hombre honrado; espavílese para ganar el pán sin quitarselo a nadie.

Como fin, le doy pié para ser de corazón buen compañero, sin querer ser enemigo que nada bueno lleva consigo.

Siempre respetuoso afmo

Pinedo

Carril Auto - Service

Gasolina Gas-oil

Engreix a pressió - LUBRIFICANTS

el pont de pedra

capols literaris

Condicions per a col·laborar en aquesta secció

1 Els treballs tindran que ésser escrits en català. No acceptarem els que vinguin amb esperanto o morse.

2 Tindran d'ésser més curts que les novel·les d'Ortega i Frias.

3 La lletra, millor que sigui clara i, si pot ésser, que no es baralli la redacció amb l'ortografia.

4 Tot escrit tindrà que venir acompanyat del cupó que adjuntem del contrari i a una velocitat de 130 l'a mpanyerem nosaltres a Cowes a t. regates.

La Redacció

N. de la R.—De les conseqüències tragi-contundents que pugui derivar-se de la publicació dels escrits, seran responsables llurs autors, així és que pel compte que us té, recomanem seny del bó.

C U P O

Ciutat, 18 novembre 1935.

Sr. Director del Pont de Pedra

Molt Sr. meu:

En el número tres, he llegit llegit astorat que *els ulls del pont*, es preocupaven del canyer de l'areny i el titllen de *cosa horrible*: el que ha escrit això, demostra que no enten d'aquestes coses. Aquests canyer, precisament mereix un elogi, perquè hi és a posta. Si no fos el canyer que distreu les mirades del vianant i del turista, el qui passaria per el pont de pedra, veuria tot aquell llot infecte produït

per l'aigua pestilent que queda sotmorta ans d'arribar al canyer. A més, el canyer és tot un símbol; les canyes són blincadisses, saben doblegar-se a tots els vents i inundacions, elles dobleguen l'esquena i sempre en surten beneficiades xuclant el suc net o brut que les alimenten. Exactament, igual que certs individus que en tots moments saben doblegar l'esquena adulant al qui pot afavorir-los no recordant se del d'ahir i olvidant demà del d'avui per doblegar-se al nou potestat i, xuclant a tort i a dret doblegant l'esquena i parant la mà.

Avui, és necessari el canyer ja que els actuals regidors del nostre Municipi, han deixat abandonats aquells deliciosos jardinets que tan bé i bonic feien. Sempre l'areny estava en moviment, ara, solament s'hi veu el moviment de les rates; aleshores donava gust, homes i més homes fent plantacions de clavellines, carabasseres i aufals. Quan semblava que ja estava enllestit el jardí, que ja els carros i els jardiniers tenien la feina enllestida venia l'Alcalde de Brunyola hi tot ho arrassava. I com si tal cosa, ja tornavem veure tota la brigada en funcions per arreglar aquell paradís encantat de la nostra immortal, pàtria de l'alcalde xiroi del 5 d'octubre.

A més, el canyer fa de peu a la casa, casa que cal respectar-la tal com és, com record suprem d'haver-la plagiat la xacolata Nestlé; les planes dels seus albums són calcades de la façana que dona al riu;

els de la xacolata, d'aquestes obertures sense marcs, els donà la lluminosa idea de fer les seves planes amb els marcs buits per col·locar hi els seus inacabables cromos.

Cal doncs Srs. del Pont de Pedra, no ficar-se de peus a l'Onyar.

De Vs afm. s. s.

Prou Peres

Casa DORCA NOVETAT

Llanes-Perfumeria-Mitges-Moneders
Botons
Argenteria, 19 GIRONA

a les nostres ninetes

Jo soc el cantaire
de les belles ninfes
que a la nostra rambla
veiem passejar;
m'agraden les brunes
m'agraden les rosses;
poseu-vos ben guapes
vaig a refilar
Jo soc el poeta
de musa lleugera
— oh nina encise a
deixa'm te mirar
que canta l'aubada
que canta l'estrella;
en el teu somriure
bé en el teu mirar.
Jo soc el cantaire
de les belles ninfes
que a la nostra rambla
veiem passejar.

Cenón

quera joier.—les més grans novelats

Repercussió de les sancions a Itàlia

Amb motiu d'haver entrat en vigor les sancions contra Itàlia, han començat a escasejar els productes procedents de les nacions sancionadores, encara que han estat ràpidament substituïts per productes nacionals, com es pot veure amb ço que segueix:

La benzina, petroli i altres carburants similars, han estat canviats ventatjósament per una solució de pa sec mullat d'aigua lleugerament picant, amb le gran aventatge que aquest combustible líquid pot emprar-se també com a comestible sò-

FABRICANTS:

Hijos de E.

Barangé S.A.

BARCELONA

el pont de pedra

lid per a la població civil. Amb motiu de la manca de celulosa i pasta de paper, es prenen mesures encaminades a estalviar-lo i per aquesta raó s'ha prohibit terminantment el que surtin croms a la xocolata. També s'ha pres la mesura de fer els diaris petits, però a tal extrem, que els venedors regalan una lupa a cada comprador. Així mateix el paper de fumar s'ha prohibit, i els que no poden fumar cigars, embolican el tabac per fer la cigarreta amb les substàncies més diverses, tal com cartró, zinc, llauna..

Com que no es troba benzino ni en broma, les tintorereries treuen les taques amb gomes de borrar. Els propietaris d'encenedors han fet ostensible liur protesta. Per aquest motiu actualment n'hi han 96 316 a la preso. (En manca un que es cercat intensament pels «carabinieris» i es creu que ha fugit a l'Alemanya a fer el 0'10 amb un proveïdor d'essència).

Han estat detinguts dos «balilles» degut ha haver se agredit tot discutint el nombre de manifestacions a favor del «duce», fetes des del principi de les hostilitats, i mentres un deia que arribava a les

TOFONES GELADES

Cori Reial, 15 - Rambla Llibertat, 7
Telèfon, 59

GIRONA

30000 l'altre en canvi sostenia la xifra de 50000.

Un conegut polític ha declarat que el seu país era el bresol de la civilització, l'antorxa de la pau, i la balança de la justícia, recolçant les seves manifestacions en el fet d'ésser la pàtria dels homes més intel·ligents, tant amb Art com en política. Ha citat diferents llocs del seu país que han vist néixer entre altres menys famosos els sens parió Wamba, Herodes, Beethoven, Strauss, Salgari, Napoleón, Nerón, Al Capone, Carnera, Rodolfo Valentino, Cleopatra, Sumatra i Java, etc. etc. A l'acabar el seu discurs l'orador ha estat aclamat xardorosament i s'ha acordat declarar-lo monument nacional.

modos boix, eximenis 1. 1. Telèfon 519

Els partits extremistes nacionals, preparen clandestinament una gran revolta. Secretament preparen els troços de pa sec i aigua picant per a fabricar carburants i fer-se els amos de la situació. Al poblet de Sifosi hi tenien un dipòsit, en el qual han explotat 60 tones de crosta de pa. Es diu que aquesta explosió ha estat deguda a la manipulació defectuosa de la combinació química per a la fabricació del combustible sancionat. Han resultat alguns morts de pronòstic greu. Els que han rebut el cop d'algún crostó o la punxa d'algún pa de barra, es troben en greu estat. Han estat detinguts alguns flequers acusats de fer el pa massa sec, d'acord amb els anarquistes nacionals.

Roma, desembre 1935
John Nog Tum (enviat especial)

Demano al director de «El Pont de Pedra» que m'envii roba neta, dones mantes vegades he estat aclamat al pendre'm per un *camisa negra*. Al mateix temps prego es vigili constantment a n'en Ciriaco i a l'estanc de l'aigua picant, no fos cas que enviessin de contraban algún farcell de diaris atrassats o algun canti d'aigua «doble, triple, o más picante», matèries primes incloses en la llista dels productes sancionats.

aigua avall

visca la higiene...!

Era el prop-passat diumenge al matí a la terrassa de la Piscina. Evolucionaven amb més o menys seguretat, aficionats, a l'esport de l'*skating*; d'ambdós sexes, quan de prompte, i degut a un viratge, tal volta massa tancat, una de les patinadores —molt bufoneta per cert— es despistà i tingué la dissort d'anar a topar contra la barana que circumda la terrassa. El xoc fou una mica dur i les conseqüències doloroses: un pelat a una cama d'on gotimejava la sang.

La portaren al bar on fou degudament atesa. Però un cop guarida es donà compte l'accidentada, de que la sang li havia tacat les mitjes. Prou intentà netejar-les, però l'única cosa que logrà fou perforar-les. Llavors digué ella molt resolta.

—Això rai! em treuré les mitjes i aniré a casa sense.

Salta en aquest moment una amigueta, —molt oportunament— i adreçant-se-li a ella li observa:

—Escolta maca, ja portes els peus nets per treure't les mitjes?

La lesionada que havia ja iniciat l'operació de treure's-les, en sentir aquesta atinada observació de l'amigueta, li pugen els colors a la cara i tota sufocada, sense gosar mirar-se a ningú, torna ha pujar-se les mitjes i s'en va a corre-cuita.

Es allò que es diu. Visca la higiene...!

módes boix, eximenis 1 1. Telèfon 519

llicó de geografia

—Ets una antipoda! — digué un noi a una noia.

—Oh, has sentit quin insult? — digué esverada una amiga.

—No siguis tonta, no veus que antipoda no és cap insult? — respongué riallera l'altra.

—Un antipoda no és el nom d'una bèstia salvatge?

—No dona, no siguis fava! Antipoda és una raça que es troba a Oceania, a sota de nosaltres.

(Escollat a la Rambla. Autenticament verídico).

el pont de pedra

art i poesia

Pocs artistes hauran assolit un èxit tan falaguer a la nostra Ciutat, com el nostre excel·lent amic Pardiñas. Gràcies a la qualitat de les seves caricatures el seu pas per Girona haurà estat triomfal i no dubtem que sempre servirà un bon record dels gironins.

El Pont de Pedra us desitja, amic Pardiñas, que la vostra estada a Girona sigui la fita d'un futur gloriós

Fins i tot en Fimel rublert d'aquella abrusadora inspiració — marastra de tantes obres immortals — ha cantat amb vibrants versos l'admiració estupefaent que li produí l'exposició. Llegint les seves poesies ens donem compte que l'inspiració li raja a dolls i que té una deu inexaurible.

Aquesta poesia va ésser publicada a *L'Automista* i es titulava: «A Pardiñas, cèlebre caricaturista». Vàrem llegir la un *dijous*, admirats de que al món hi hagin engiponadors de poesies tan foramidables.

L'endemà, *divendres*, vàrem llegir *L'Autonomista* i tornarem a veure, al mateix lloc i a la mateixa plana la poesia de Fimel: «A Pardiñas, caricaturista cèlebre». De primer creierem que ja l'haviem vist el dia abans, però ens fixarem bé, i.. efectivament era la mateixa. Caram, Pardiñas quin honor!

El *dissabte* tornem a obrir *L'Autonomista* i que dirieu que veierem?

—Sí, senyors, la mateixa poesia, al mateix lloc, etc. etc.

De primer antuvi restarem astorats, però tot seguit compreguem que aquestes repeticions eren degudes a l'èxit que assolí la poesia d'en Fimel el primer dia que es publicà. Als teatres no fan repetir el que és ben reeixit? Doncs perquè un periòdic no ho pot fer-ho amb les poesies dels seus col·laboradors?

Quina enveja deu tenir el «desmamat de set dides»! A propòsit, ens extranya molt què el Sr. Francesc Roca no publiqui més poesies. Almenys les d'aquest són en català.

En Fimel: el «desmamat»! Dos païos d'empenta! Vaja tronc!

tófono

correu.. que us escapa

M. F. — Va sortir al número passat, bastant corretgit com vareu poguer veure.

El C. M. — Van sortir en el número passat i també en publiquem en el present. Amb les coneixenses que teniu és una llàstima que no hi poseu més salsa.

N. C. — Creguen que sentim no puguin anar avui. Es inter-santíssim. Envieu-ne més..

Corcan. — Esteu content?

Cor Ferit. — Van en el present. Enveieu-ne més i els irem publicant.

Satrop. — La vostra caricatura no està mal, però vaja no trobem que s'assembla ni poc ni molt. A més la idea no és original, puix seguint el vostre sistema podem fer la vostra en una mena de porta. Si envieu caricatures de noies les publicarem si s'assemblen.

J. N. T. — El vostre treball està molt bé. Té molta gràcia. Podeu enviar un article cada quinze dies.

P. M. — No hem entés res i això que un dels nostres redactors sap de lletra.

Totxo. — No és d'actualitat.

J. Amich. — Amich, ho sentim de tot cor però ens està vedat dir secrets. Gràcies pel vostre oferiment.

No contestem particularment encara que ens enviïn segell. Tots els altres treballs que [hem rebut i

Retalleu aquest Cupó

Vale

(Retalleu el present vale i tindreu dret als 3 retrats i una ampliació pel preu reclam de 3'50).

amb el qual FOTO-LUX de Girona Plaça del Oli, N.º 1 entregará

3 retrats i 1 ampliació

per a Saló de modern estil

Cine, de gran novetat

Pel preu de gran reclam de Ptes. 3'50

Entrega als 8 dies

No es válid per a menors de 5 anys.

Demaneu un vale gratis als comersos que feu les compres

no contestem en aquest correu, iran sortint de mica en mica. Els altres iran de cop al cove.

Des d'ara endavant no acceptarem treballs quilomètrics. S'ha d'estalviar paper, doncs ja ho diuen els anglesos: *The paper is money*.

A darrera hora hem rebut un lletra del Corresponsal del Xut al qual li diem: No irem a les cases que indiqueu per no trobar a la vostra senyora mamà.

el carter

rierencs

competències gràfiques

En el present número publiquem un lletra que el Sr Pinedo adreça al Sr. Vilarrubias, en la qual l'amenaça amb donar un espectacle — suposem que pugilístic si torna a fer cap més «foto» a Girona. Però pel que es veu el senyor Vilarrubias és un home de valor que no s'espanta així com així i fent cas omís de les amicals advertències, ha tornat a reincidir enviant a «El Día Gráfico» dues "fotos" del partit Girona-Sabadell. Si agafeu l'esmentat diari de dimarts passat les veureu

Senyor Pinedo, si no empreu un altre sistema no foragitareu al Sr. Vilarrubias de la vostra jurisdicció gràfico-reporteril. Per què no proveu amb un espanta-sogres?

llegiu «el pont de pedra»

Modernitat. . .

Elegància. . .

C. Rosa Frou

SASTRE

Ciutadans, 22

GIRONA

el pont esportiu

borsa futbolística

Cotitzacions després de la sessió del diumenge passat

Permanents al zero, Bergés	0'05 per cent
Cafés i canyes del Brasil, Bestit,	60 »
Esperances, Carig,	74 »
Explossius Campa	73 »
Ondulacions Marcel, Castillo	a la par
La Panificadora Llagosterenca, Clara	58 per cent
Espardenyes Farró	102
Acrobàcies Ferrer	68 per cent
Gauxons Florença	4 gols
Saltencs Vilagran	id.
Associació de porters de casa bona, Francàs	a la par
Bicicletes Lluch	65 per cent
La Figuerenca Madern	a la par
Assegurances contra accidents, Ramon	84 »
Murs de contenció, Torredeflot	61 »
Rajàs de les indies, Tries	57 »
Canaris Flautes, Trujillo	90 »
Equip amateur olivístic	2 punts
Cette, Iriondo i C. ^a	30.000 Francs
Davanters perforadores	0 gols

Els cafés i canyes del Brasil, Bestit, fan pujat quelcol. Hi ha ajudat el fet de que les Davanteres perforadores, solament aconseguiren cotitzar se a 0 gols.

Les esperances Caritg pugén que és un gust. Veurem si amb el temps arriben a la par.

Les andulacions Mercel, Castillo, aguanten molt bé. En canvi la Panificadora Llagosterenca, Clara, ha baixat novament.

Les Espardenyes Farró, amb una cotització esplèndida. Que duri

Les acrobàcies Ferrer, Bicicletes Lluch, Canaris Flautes Trujillo i demés valors d'atac, han baixat pel fet de no haver pogut sucocar ni una vegada encara que s'ha

de reconèixer que la Central Lleter Sabadellenca, Florença, va contribuir hi bastant.

La Figuerenca Madern, continua cotitzant-se en alça.

Els murs de contenció Torredeflot, assolèixen la mateixa cotització de la setmana passada ja que encara estan en reparació.

L'equip amateur olivístic, firme en sus trece, que en aquest cas són els dos punts.

Els Cette, Iriondo i Cia. com que són massa cars, no hi ha res a fer.

Veurem que ens reservarà el proper diumenge, si podrem jalar-nos els sardines de la costa o bé si se'n indigestiran.

Caricatura censurada el 1.er de Novembre.

Amb motiu d'uns aldarulls registrats a la Rambla per unes sardanes,

xafarderies al minut

Sembla que serà un fet el trasllat del local del G. E. i E. G, al que al que fins ara ocupaven els del Partit Radical.

Ho celebrariem sincerament, per la millora que això suposaria. Ara, que convindria que abans d'entrar-hi, ho desinfectessin bé, no fas cas que hi agafessin una intoxicació d'straperlo.

La vetllada de boxa al Teatre Municipal, no va tenir tant d'èxit com esperaven els organitzadors.

Val a dir, però, que amb combats com el de l'Alemanya i en Boira, no s'aixecarà pas l'afició.

Podrà dir la Junta del Girona F. C. per quin set sous, en l'equip B. juga altra volta en Trenyina, d'extrem dret, tenint a Girona, i fitxat, en Torras, que tota la vida ha jugat en aquest lloc?

Potser els hi resulta més a compte fer venir a aquest popular pescador de l'Escala, que no pas posar a l'equip un jugador de la ciutat i que a fi de comptes cobra tan si juga com no.

—Tornem a retreure a aquell

CLASSIFICACIO ACTUAL ALS EFECTES DEL DESCENS AUTOMATIC

Els «sardines» de la costa	14 punts
El «coco» del Vallés	16 »
L'equip més car del món	17 »
L'equip del déu dels llamps	8 »

el pont de pedra

directiu, el seu famós ull clínic. Tenim pupila a Girona per a fixar jugadors! I si ens descuidem una mica, *de la noche a la mañana* ens trobem l'Iriondo a Vista Alegre, sota les ordres d'en *Pepe Luis*.

En les liquidacions dels partits que es juguen a l'Estadi de Vista Alegre hi figura, invariablement, una partida que ens fa molta gràcia

Després de les partides de despeses de personal, tant per cent d'impostos, arbitràtge, etc hi figura, sempre, el següent: Per dos litres de vi...tants cèntims.

Ens agradaria saber qui es que es beu aquest vi. A menys que no servèixi per a subornar l'àrbitre!

mr. jep

cues de rata

ja hi som!

Tenia molta raó aquella vella, que no volia morir mai. Quan tots els gironins, estaven embadadits contemplant el nostre magnífic equip, i somniant amb el proper ingrès a la Lliga, heus ací que vingué l'equip de la terra dels bons panyos, a trencar les oracions.

De moment, ens ha restat un punt. Sort del resultat del Badalona-Girona!

tenim la negra...

L'equip del Girona, fa algun temps que té la negra. No sabem si és en Clara, que amb això del futbol, és una mena de Camps i Arboix o bé cal atribuir-ho a n'en Caritg, (alias «la tenia»). Però el fet és que el nostre equip, no rutlla com hauria de rutllar.

Juguem molt bé. Pasem molt bé. Però, quan arribem davant de porta, sembla que un "imán" ens atrapi les pilotes. I no ensopeguem la porteria ni per miracle.

Si això continua, haurem de començar una novena o dé fer-nos Filles de Maria. I a darrera hora, demanar la protecció de l'Alcalde, que amb això de la llet, hi té la mà trencada..

un bon record

Han vist vostès a Farró, el nostre volgut defensa del Girona, després del partit Girona - Sabadell? Doncs els recomanem, que li donguin una ullada al seu «ull» i veuran en quin estat va deixar-li el fantàstic Gual

Si fins la seva xicoteta no el coneixia i el prenía per un vulgaa Uzcudun. ...

Autos de Lloguer	des de 0'55
	ptes. qmetre
RIGAU (a) LLATER	
Telèfon, 506	GIRONA

excentricitats

L'onze del Girona, va en camí d'ésser el millor equip de l'Univers. No en tenim prou de tenir el camp més alegre del món. Ni l'entrenador més «mascle» de tot Espanya. Ni la Directiva més diplomàtica de la Societat de les Nacions. Ni els jugadors més elegants de la Rue de la Paix. Doncs tot això no es res, al costat del que acaba d'establir la Directiva, per a l'entrenament dels seus jugadors.

En lloc d'entrenar-se tots a Vista Alegre, ara s'estableixen les «colles». Els bons s'entrenaran a Barcelona, al mateix camp del «Barça». I els dolents que pasturin per Vista Alegre.

I en Zabala farà de «eterno viajero».

nconvenients

Això de l'entrenament «bipartito» (hem patentat aquesta qualificació) té preocupats a molts dels nostres socis. En radio llauna-Boix, que en això del futbol es una mena de catedràtic, deia l'altre dia, que ben aviat les actuacions del Girona, seran una cosa realment grandiosa.

Els que s'entrenen a Barcelona, jugaràn tan compenetrats, que ni es recordaràn dels altres o sia dels pobrats que s'entrenen a Vista Alegre. D'aquesta forma, en els partits, quant els gironins tindran la pilota, els barcelanins reposaràn i al revés.

I la Directiva, repartirà premis als que ho facin millor. I en Zabala, cuidarà de repartir-los.

Decididament, el Girona, es el millor equip del món..

ja els han batejat

Saben quin qualificatiu, han rebut dels socis barcelonins, els flamants jugadors que s'entrenen de «postin» als camps barcelonins? Doncs, els hi diuen els «Cuatro jinetes del Apocalipsis».

Heus ací, com en Ramon, Trujillo, Bestit i Lluch, s'han convertit en els protagonistes de la novel·la de Blasco Ibañez.

Només hi faltaria en Clara, per arrodonir el «quarteto» i poguer fer el canari...

llexius berenguer, els preferits

misteri

L'altre dia, el simpatic Baiges, el cronista esportiu radiofil, va tenir la humorada de notificar que el president del Girona, havia sortit en viatge de rigcrós incògnit, per tal de cercar un bon davanter centre pel nostre equip.

No va dir, ni quin era l'elegit, ni el club ni fins d'on era fill. I naturalment, tots els gironins ens hem passat la semana amb un ai! al cor, que no ens deixava viure

Sortosament, en Ribas va retornar el dimecres. I ara, vostès preguntaràn: I el davanter centre? Resposta: Bé, gràcies a Déu...

Tintoreria EL SOL

R. Verdagué, 13

Us ofereix els seus perfectes treballs de rentats en sec, negres i colots solidos a la mostra.

PREUS ECONOMICS

qui serà?

Posats a parlar-ne, també volem dir-hi la nostra. Els de la Radio, han dit que era en Burillo. Els del «Diari de Girona», que era en Sala del Sans. En Boix, diu que es Sanz del Granollers i en Magaldí, assegura que es en Cervera (no confondre'l amb el regidor) i per últim en Ramon Soler, diu que serà en Llangara (parlem en serio)

Doncs bé, Nosaltres diem, que el davanter que vindrà de fora, per a reforçar el nostre equip, serà el formidable «Balbino Clara».

Si fins l'han exposat a casa la Mundeta, al bell costat d'en Zabala...

el pont de pedra

esportivitat

Quan fa dos diumenges, en Trujillo va clavar al defensa sabade-llenc una gran trompada, que el va fer rebotre de cap contra la tanca del camp, va esclatar una ovació unànim, que era el premi a tant digne treball esportiu.

Nosaltres, sempre tant aimants de l'esport i ciufadania. Amb perdó del rei del sucre senyor Sunyol.

un altre èxit

Els del «Diari de Girona», pronosticaven com a resultat del partit Girona - Sabadell, un 3 a 1 a favor dels nostres.

Resultat: Un empat a zero gols. I quina «pupila» que teniu! Com es veu que heu perdut «l'humor esportiu»...

un altre savi

El periòdic humoristic «Xut» té un corresponsal a Girona, que es de lo millor que corre per aquest «globo terràqueo». Sempre diu el mateix i ens parla de la ex-penya de cân Norat, com si ell en fós el factòtum.

I fan tanta gràcia els seus escrits, que a cân Torrent, volen plegar de vendre braguers. I té una «vista» que es porta l'oli. Fins li recomanàriem, que escrigués un quant temps a l'A. B. C. Almenys faria «gràcia»,...

una qualitat; lleixius bereuèguer

un altre vot

Que consti, que nosaltres també opinem com aquest senyor anònim, que des de les planes del «Diari de Girona» ha defensat a n'en Vázquez. El nostre vot, es incondicional i de Justícia.

i la tribuna?

Hem sentit a parlar de la propera inauguració de les obres de la famosa tribuna de Vista Alegre. Ens han dit, que es farà una gran cerimònia i que fins l'Alcalde, posarà la primera pedra.

Si això de la tribuna, es cert, farem un va i tot. Fins som capaços de publicar un extraordinari, com el de l'«Autonomista» per Fires.

Amb fotos d'en Pinedó i tot. I un article d'en Xavi i un «malhumor»

d'en Bonmatí. I si ens empipen, fins una crònica d'en J. M.ª Corredor, que es el màxim de l'elegància, com diu, en Maxaco sastre.

Tom-met

el partit d'ahir

GIRONA 5 - BADALONA 0

Tothom tenia por de que el partit d'ahir no fos una segona edició del contra el Sabadell.

Però el Badalona entre el fred que feia, *Nevés* a la porta i el dia de llomillo que tenien els de casa, va dinyar-la de la manera més lamentable. El porter del Badalona prou cridava: «U Navés y no más, como Santo Tomás!» però, els de casa no estaven per raons i n'hi varen encolomar cinc.

El Girona podia encara haver marcat més gols, és evident, però els de la costa també tenien d'haver-ne marcat un parell. Principalment el Negus, que éll tot sol feia anar de bòlit en Madern i en Caritg. A l'hora de la *verdad*, sortien en Farró i en Francàs i la cosa no passava d'un simple intent.

El més destacat del partit va ésser l'empassada de xiulet a càrrec d'en Castarlenes, que degut a un xut d'en Castillo, va quedar «knock-down», com l'Uzcudun. El més bó del cas és que els jugadors continuaven el partit com si tal cosa. Que l'àrbitre s'empassi el xiulet no succeeix gaire sovint, però a l'Estadi de Vista Alegre ja fa dos diumenges seguits que ho veiem.

I ara desitjàriem que la *jira* pels camps de Bascònia tingui l'èxit que tots esperem. Veurem si almenys porten dos puntets!

Mr. Jep

atletisme

En Gil està, amb esllips, mirant-se amb interès l'aigua de la Piscina. Arriba un del Grup i li diu: «Aquest mati a les Pedreres un noi a saltat l'65». I respon en Gil amb ira: «Si, en Noguera s'el deu haver empassat».

Després ens enterem que en Gil estava cercant un «galàpat» que cridava a la Piscina, i per lo qual sempre tenia d'avisar a en Noguera (la

En aquest número publicuem caricatures i articles censurats en números anteriors

nueva estrella) que no obris tant la boca quant neda, doncs aquest galàpat sempre anava per sobre l'aigua i s'el podia empassar. Fins ara no s'ha trovat, lo que constitueix una contínua discussió.

A veure el dia que hi posareu «vivero» d'almejas, aixís els «vermouts» no els trovarem tan dolents!

CAMISER
Arper

Camises, corbates, mitges, mitjons, casadores, bates, batins, païames, gèneres de punt, Especialitat en camises a mida.

Encara que el temps no es propici per a practicar segons quins esports, parlarem avui d'atletisme i natació, a fi de que no es *refredin*.

Diumenge vàrem pujar al camp del Grup, al qual hi havia gran animació. Lançaments per açí, salts per allà, cops de pilota als basquets, etc.

Voliem vere-hi algun campió, però ens vàren dir que en Colomer mai hi puja, i per a veure a en «Badó», ens teniem d'esperar fins les dues.

Vàrem fer camí fins al «feudo» contrari.

La Devesa també animada: vint pares de família passejant els nanos, nou parelles fent-se l'amor i uns quants atletes també preparant-se.

I per últim, encara que sembli paradoxo, lo més animat, la Piscina. En Plaja conservant la forma, en Nogueres buscant-la i els altres mirant-s'ho (però tots a l'aigua).

En fi, els esportius de Girona no s'adormen, i esperen tots amb ànsia la vinent temporada.

TRANSPORTS GENERALS

de

Josep Bufi

Succesor de R. Vidal

Rodda del Dr. Robert, 2

Teléfono 279

GIRONA

jardinet

Benvinguts!...

Avui aquest «jardinet» va dedicat d'una manera enlairada i solemne als trempats estudiants que es troben entre nosaltres, després d'abandonar per unes migrades vacances, la capital on estudiaven.

A vosaltres, doncs, pue porteu la representació estudiantil de la nostra ciutat, us donem la benvinguda i us desitgem que la vostra curta estada us sigui multiplicadament plaenta.

Segons es veu la simpàtica Flora Alcalà Henares està disposada a fer estralls en el cor dels gironins, i sinó, pregunteu-ho a aquell jove mecànic d'un taller del carrer de Figuerola, i per més dades «defender» dels Atletes Units.

No és veritat, Joan P. ?.

calçats malaret

rambla

girona

Als quioscos venen un periòdic català que té molts anys de vida i que està escrit amb color de llegardaix. Sempre havíem cregut que era un setmanari «solo par homes» però... sabem del cert que també és fullejat i llegit amb fruïció per algunes damiselles innocents...

Si no feu bondat ho direm al papà. Sentiu?: Salvadora B. Montserrat E. Lolita S. Maria F. Maurici..

Llegeixis depressa i en francès: La rossa Rosa Ros

menja arros i te... el cap gros.

Ja ho saben a Banyoles?.

La Normal s'està convertint en el centre d'activitats del famós «Cupido» qui ha fixat al seu estatge al primer curs professional.

Representants: Cortina — Costa (Societat Limitada).

Oi que si, aclaparadora Isabel?

L'Assumpció Noguera mai deixa d'anar al «Savoy», segurament l'han llogat... Les Sagrera tampoc

no poden mancar mai, elles en canvi tenen el seu motiu i és que porten batut el record de passejar, 1300 kilòmetres de Rambla; però nosaltres ens hi apostem un nap que també han batut el record de xerramecar hi castellà inutilment..

saló de llimpiabotes de manuel girali

(davant perruqueria camps)

Hem tingut ocasió de conèixer una xamossísima barcelonina. Es diu Maria Teresa i és tan simpàtica i gentil, que si tinguessiu la joia de conèixer-la restaríeu corpresos del seu «sex-appeal». Aquest «rêve d'amour» que es diu Maria Teresa, te una amigueta, també tan fantàsticament formosa, que al veure-la amb llur cabellera platinada diriu que és el proto tipu de la «mujer fatal». Llástima que les dues es pintin les ungles amb aquell vermell tan antiestètic!

Julia Borrell, estàs voltada a pesar teu, de maons i tcules i ets mereixedora de romandre dia i nit, cercada de les més belles flors existents.

Qui pogués descartar a certa persona, que força sovint admira a aquesta demisel la de faç tant exquisida.

Mireu'los enamorats com sempre, a la parella Ridaura (petita) i Puig confiter.

L'altre dia en una ocasió, es pot creure! aquest xicot aficionat a fer excursions, es trobava junt amb la seva costella, al bell mig de la via del tren de St. Feliu, i no volguent apartar-se de la mateixa,—l'Às de les lleminadures, —quan s'apropava un exprés de luxe, ella tingué de fer els esforços deguts, per a salvar-lo de sota... les rodes!!

Paulina Boué, dameta gentil que fa augmentar considerablement la formosor del bell estol de xamoses divinitats, que diàriament donen tombs per la Rambla

La veritat, a nosaltres mai ens ha agradat passeja-nos i menys en aquest temps, però qui pot contenir e... davant el quadre exuberant se es presenta

Sentim que una damisel-la com Angela Delmar, no pugui gaudir a hores d'ara, d'una cort de galante-

jadors, com abans tenia. Es el que sol passar....

Veritats que es poden creure;

La Joaneta Güell i en Tajà, s'estimen d'allò més. Paraula.

La Josefina del Pont, fa glatir a cent per hora, el cor d'un artiller del capítol diset.

L'angelical Teixidor ha fet desapaocèixer de la pensa d'en Bosch, a una nena rossa que viu actualment a Barcelona. ¿Porqué serà!!

La Teresa Coromina, s'ens torna més bufona, i per la Martinell, ens convertirem alumnes seus, per poguer romandre al seu costat.

modos boix, eximenis 1 1

Telefon 519

Segons una investigació secreta el primer curs de la Normal, en una ocasió, anaren en viatge de plaer a Banyoles.

Per causes de força... de voluntat, la Maria Sobrequés, no va poder anar-hi i ja teniu a en Perals, l'etern enamorat, trist i en completa migranya.

Encara que la Sarita Balari, oconseguí, fer-lo distreure quelcom.

Que ens pot oferir lo naturalesa que sigui més xamós, que la bonica figuereta de Maria Matas? Res absolutament,

Si no fos en Segantí Muñoz, altre cosa diríem, però cal ésser prudents.

Un indigena de la nostra tribu, l'altra dia es traslladà en un moderníssim aparell de dues rodes, al veí poble saltenc.

No feu més que apropar-se a certa perruqueria de la carretera, per quedar boca-badat davant la moreneta Maria Xarpell, i a pocs metres, l'encisadora Maria Puigdemont, tot parlant amb l'adroguer...

Serà qüestió de tornar-hi aviat, per quedar una vegada més, embadalit de tanta bellesa.

A la Plaça Marquès de Camps hi ha una academia

Son moltes les nenes que hi van, que per cert son molt simpàtiques.

Entre elles cal esmentar les entremaliades D. Armengol, i J. Ro-

el pont de pedra

vira que són les més rialleres de la colla.

Son moltes les vegades que les veiem sortir i es veu que encara els hi duren les ganes de riure

De les demés no en vull dir res perquè no les vull fer enfadar. Solament tinc ganes de fer enfadar a les que ja he esmentat.

La companyia d'autobusos de Sarrià a Girona hi ha un xofer moreno «es diu Francisco» és molt eixerit, i simpàtic.

D'això ens podria dir quelcom l'Assumpció C. de Sarrià.

Al can Torrelles de sota les voltes de la rambia i trobareu un noi molt presumit

No es veritat «amic»?

Algunes vegades hem vist a la simpàtica A. Serra que portava uns rams molt formosos de crisentems, que per cert se n'han vist molt pocs de tant grossos.

Es coneix que te un jardí molt gran.

Escolta simpàtica, quin dia serà que ens on regalaràs un ram?

cor ferit

Continuen els jardinetes en rodolins tots sucosos, ben fets i fins. (modèstia apart)

El «corwal» amb la Molins faríem fins els llins.

Amb barba de pèl moixí, sembla en Rahola un botxí.

Ja no el preocupa la lletania a en Geli de la llibreria...

...ara amb la novia arrapadet fa anar a dojo el xisto verd.

Amb raó de la Carme Llach en Carré s ha enamorat...

...doncs és ella tan bufoneta que fa perdre la xaveta

Quranta mil duros herederà qui és casi amb la Clar...

...Aprofiten la ganga jovent que no n'hi han a cada moment.

Diuen que l'idili s'acabat entre la Velasco i en Pa Salat.

Arribaran a fer carrera en Pruneda i sa Hatera.

Ha abandonat per un caprici la bella Bordas a en Maurici...

Més com que d'encàrrec no es fan és trova ara sense galàn

Alexandrina, Miss Girona està molt guapa i bufona...

.. Qu ho digui sinò un militar que de paisà boina sol gastar.

A Conxa Julià, diu en Crespo

En Carles Rodríguez i l'Ametller en l'amor fan un bon paper ..

...son tan prompte enamorats com renyits i enmurriats

La Marisa López es molt bonica i al veure-la el cor ens pica.

La Sureda, escudiant és més dolça que el crocant.

Per avui prou amics i amigues i fins d'aquí a quinze dies..

Rass...k.

modes boix, eximenis 1 1

Telefón 519

ESTUDIANTINES

L'altre dia una colla d'estudiantes escollien el tipet ideal entre els jo ves gironins.

Els resultats de l'elecció foren els següents: Nuñez—li agraden tots; Sureda—Roquet; Glòria—Duran; Turón—Noguera (el llarg); Albertí—Soler.

Continuarà en el número vinent i mentrestant rifarem un conill per no avorrir-nos.

En Felip carambolista es un *lío* que conquista, que conquista les ninetes, prò que tot va a fer pessetes.

Vidua del tot s'ha quedat, l'Abarroser mentres tant, fidel espera prò, que aviat retor-ni el seu Puig Masjoan. (Me gusta el color verde,) Pericón

Moda

guants de pell — guants de punt
Plaça de la República 13 GIRONA

La Bosch diu a les seves amigues que en Dalmau és un antipàtic fastigós, un esúpíd, etc. La guineu quan no les podia haver, tanté deia que eren verdes.

—Comuniquen d'Abissínia que el Rass Josep Sendra—amic intim del Negús s'ha passat als italians. La culpa d'aquesta traició la te la «bambina» Nina Magaldí que fins i tot li ha fet traure la barba o millor dit, aquells quatre pelots que s'havia deixat.

quera joier = les més grans novel·lats

Feia dies que no havíem anat a l'Ateneu, a ballar. Diumenge ens vàrem deixar caure i vam passar-hi una tarda formidable. Amb les nenes que hi van!

A més de divestir-nos, vàrem veure moltes coses. Us en anem a evplicar unes quantes.

—La Garganta, aquella xamosa nova de la Cort Reial, que a l'estiu li grada tant banyar-se a la Piscina, ella sola fa anor-de bò'it a mig Ateneu.

Poden donar-ne raó en Mas aquell atleta tan dandy) i el Tarrar d'en Viusà, entre altres.

—Els dos Ventura, de la pesca salada, continuan castigant com en els seus bons temps. Cada diumenge son a l'Ateneu i allà passen la tarda dedicant-se a l'art de Terpsicore.

Mai dirieu que varem observar? Doncs, que en Joan Naspleda, que feia l'amor a aquella xamosa nova sarrianenca, com que estrenava un vestit nou, a la mitja part va plantar la. Això segons ell.

Ara, però, ens agradaria saber el que diu ella.

—També vàrem observar que en Furtià, aquell moreno, banquer, que pel que es veu sent l'hivern, ballava molt amb la Carme del carrer Nou.

—T'has fixat? Greta Garbo està exposada a la Fotografia Lux.

—No siguis tonta, no veus que es Fulana que s'ha fet fer una foto de cine per aquell fotograf de la Ufa!

—Ah, vet açi perque té dos novios!

el pont de pedra

bon vent...

senyora anastasia

Covards! assassins! tanoques! lladres! cavernícoles! tabernícoles! pallassos! jabalies!...

Sentiu?

Tot això vol dir que ja no hi ha censura. El mateix dia que es comunicà la bona nova, els periodistes desempolsegaren de llur armari aquestes paraules que feia temps estaven arxivades.

LLORENÇ VILA COSTA

Pintats a la cola, empaperats, pintats a l'esmail, oli i demés treballs

PREUS ECONOMICS

Carrer Séquia, 12. 3.er—GIRONA

No hi ha hagut periòdic, per modest que sigui, que no s'hagi vist mutilat pel llapis fatidic. *El pont de Pedra*, no ha estat una excepció i també s'ha vist *honorat* mantes vegades, per la tacà vermella del llapis roig.

En el present número publiquem algunes cosetes que no pogueren

sortir quan era hora.

Esperem que *El pont de Pedra*, des d'ara ja no s'assemblarà al Patufet, i que podrà complir amb el seu deure—com a periòdic satíric,—es a dir, que podrà fer obra de sanejament, posant al descobert tots aquells conills que fa temps estan embardissats,

Aquest número redactat amb la temperança que les circumstàncies anormals ens havien imposat, es pot comparar amb *La Novel·la Rosa*. *El pont de Pedra*, es tendre—ha nascut avui—, però ja es farà gran i fort. No li donarem reconstituyents, ni tindrà dida, perquè els bons catalans es féren forts sense. Es criarà sol i aprendrà a defensar-se tot sol.

Des d'ara, els redactors d'*El pont de Pedra*, quan escriguin, no tindran davant seu la fantasma de la censura.

El pont

L L E G I U

el pont de pedra

Caricatura censurada el 16 de Novembre de 1935. Inspirada en unes manifestacions de Gil Robles.

Quan acabi de cantar la Tempestad

(Dibllix de Sifo)

— El cielo está sin nubes,
tranquila está la mar...

Aquesta esquila fou censurada en el número passat.

Acció Popular Catalana

(C. E. R. D. A.)

¡¡¡L'ha dinyat!!!

Els qui la varen infantar: A. Hosta i Matasanos; M. Batalla i Licorista; J. Viña i Caragirat; A. Espona i Enxufista, etc. etc., i tots aquells parents i agosarats que anàren a l'assemblea dels «sidrus», així com tots els geps de les Japs, tant distingides com reverberauts, en posar-vos en coneixament de tant lamentable dissort, pregunen que el dia dels Innocents d'enguany, al local social que encara existirà per no haver-se acabat el present mes, assisteixin a l'acte necrològic a càrrec de don Josep Ayats, el qual desenrotllarà el següent tema: EL ARTE DE BUSCAR NODRIZAS A MIS ELECTORES.

El dol es dóna per acomiadad.

NOTA: L'Ilms. i Pocvnyissm. Anguera de Sojo, concedirà cinquanta dies d'indulgència a aquell que resi, davant del cadàver, la següent joculatória: Ayats, Ayats! que gosats correr per eixes cruïlles, i fite votas a cabassats, acabarets collint buriles. Amen.

el pont: de pedra

A ENTRADA DE FOSC

A la fi s'han desencadenat les borrasques que vàrem anunciar. Degut a les baixes pressions la part alta del govern va quedar paralitzada. S'han registrat nombroses precipitacions. Vents contraris procedents de la part d'alba i velasco han xocat acabant en pluja.

Temperatura màxima: 40 de febre en Mussolini, mínima: fa un fred que pela.

Classe de núvols: Nombelus.

Estat de la llet: Tèrbola. Estat del conflicte italo-abissini: Negus. Temps probable per a la pròxima setmana: Depresions... atmosfèriques.

Preus de
suscripció

Redacció, Administració i impremta
A. Castro, 7

Alló del «coliseo» nou és cocaïna en flor

Per què el «Coliseo Imperial» és el cine menys sol·licitat dels giro-nins?

Es perquè fan programes dolents? Es perquè l'Empresari porta crema a la sabata?

No és res de tot aixó senyors cinemófils. El misteri d'aquesta mena de jettatura corsa, l'anem a explicar amb quatre ratlles.

* * *

Tots haureu estat a Barcelona, naturalment. També haureu visitat, empesos per la curiositat, aquell barri tan famós — a l'estranger i

tot—que en diuen el «Barrio Chino» i on no hi ha cap Xinés. No heu remarcat quina fortor més especial se sent pels carrers d'aquest barri? Si camineu una estona llarga per aquests carrers eternament bruts acabareu per saturar-vos d'aquest perfume, que no és embriagador ni molt menys. Entrareu a una casa qualsevol d'aquest barri i a més a més de l'atmòsfera espesseïda pel fum de cigars i alés fètid, les vostres narius percebran sempre, distintament, la particularíssima fortor del carrer. Si no esteu acostumats arribarà un moment que us sentireu el cap entontit, com si estessiu marejats. Als primers dies els vostres pulmons, acostumats a aires més purs, treballaran difícil-

tosament i no us demsepallegareu d'aquesta molèstia fins que haureu sortit d'aquests carrerons humils i coberts de detritus imisèria; però això no vol dir que hagi desaparegut la fortor. Encara la sentiu, més lleu, però la sentiu. Ensumeu la vostra roba; està impregnada d'aquesta pestilència de baix fons. Si no voleu llançar el vostre ventis, us teniu que conformar a traginar-la—la pudor— uns quants dies, fins que aires més sans l'esbandeixin.

Tot això s'ens ocorre quan anem al «Coliseo.» (Anem poc, solament quan es projecten pel·lícules que valen la pena.)

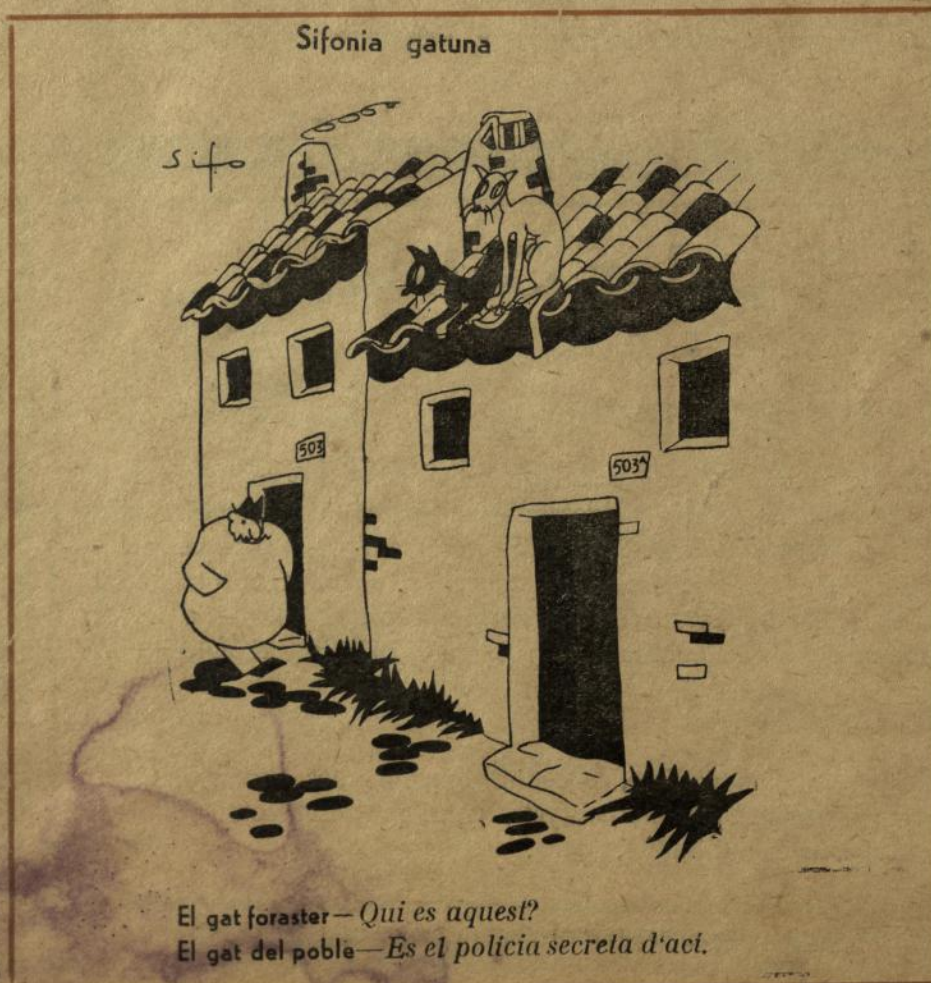
L'Empresari d'aquest cine també s'ha adonat d'aquesta fortor desagradable i procura per tots els mitjans al seu abast esquivar-la. Però tot és endabades al nostre entendre. Tant és que escampi perfums de la casa Sagrera; no ho assolirà mai.

Nosaltres ens hem detingut a reflexionar-ho i només veiem un remei, el qual desinteressadament brindem al senyor Empresari del «Coliseo Imperial», i és el següent:

Com sigui que aquesta fortor és deguda, més queres, a la poca higiene o —efecte de la velleïa i condicions de l'edifici— i com això no desapareix ni amb perfums pulveritzats abans de començar les sessions, s'ha d'obrar energicament. Es a dir, reformar el local de dalt a baix; ensorrar les quatre parets, el teulat, canviar les butaques velles per altres de noves i espolsar el piano de cua. En fi canviar-ho tot.

Si es fa això que diem, garantitzem al senyor Empresari, que el «Coliseo Imperial» semblarà nou i reixirà per sempre més foragitar a la fantasma de la fortor.

25 cts.
Tofon.

El gat foraster — Qui es aquest?
El gat del poble — Es el policia secreta d'act.